

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Luxembourg, 15. oktobra 2007
(OR. en)**

**Medinstitucionalna zadeva:
2005/0260 (COD)**

**10076/6/07
REV 6 ADD 1**

**AUDIO 26
TELECOM 77
CONSOM 75
PI 24
CODEC 596**

UTEMELJITEV SVETA

Zadeva: SKUPNO STALIŠČE Sveta z dne 15. oktobra 2007 z namenom sprejetja
Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive
Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav
članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov

UTEMELJITEV SVETA

I. Uvod

Komisija je predlog sprejela 13. decembra 2005.

Evropski parlament je mnenje v prvi obravnavi sprejel na plenarnem zasedanju od 11. do 14. decembra 2006.

Komisija je spremenjeni predlog sprejela 29. marca 2007.

Svet je 15. oktobra 2007 sprejel skupno stališče v skladu s členom 251 Pogodbe.

Pri svojem delu je Svet upošteval tudi mnenji Evropskega ekonomsko-socialnega odbora in Odbora regij, sprejeti 13. septembra 2006 oziroma 11. oktobra 2006.

II. Analiza Skupnega stališča

Skupno stališče odraža izid neformalnih stikov med Parlamentom, Komisijo in Svetom, kakor predvidevajo odstavki 16 do 18 skupne izjave o praktičnih ureditvah za postopek soodločanja.

Čeprav skupno stališče vsebuje nekaj pomembnih strukturnih in vsebinskih sprememb prvotnega predloga Komisije, so se obdržali osnovni pristop, ki ga je predlagala Komisija, in glavni elementi njenega predloga. Najpomembnejše spremembe so navedene v oddelkih A in B.

A. Strukturne spremembe

Komisija je predlagala novo dvotirno ureditveno strukturo, ki zajema osrednja pravila, veljavna za vse avdiovizualne medijske storitve, in dodatne obveznosti, veljavne samo za razširjanje televizijskih programov. Skupno stališče ohranja to osnovno zamisel, vendar uvaja pomembne strukturne spremembe (uvaja nova poglavja in prerazporeditev nekaterih členov) za zagotovitev, da so obveznosti, ki veljajo za vse ponudnike storitev, razvrščene ločeno od tistih, ki veljajo le za storitve na zahtevo, te pa so prav tako razvrščene ločeno od tistih, ki veljajo le za razširjanje televizijskih programov. Te strukturne spremembe bistveno izboljšujejo čitljivost in pravno jasnost besedila.

B. Vsebinske spremembe

(i) Področje uporabe (člen 1, točke (a) do (e), člen 3(8)¹, uvodne izjave 2, 13, 14, 16–25)

Ustrezne spremembe Evropskega parlamenta: 2, 15, 16, 18, 213, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 41, 51, 57, 66, 67, 68, 205, 77, 79 in 92.

Skupno stališče pojasnjuje razširitev področja uporabe Direktive, ki jo je predlagala Komisija. Temeljna zamisel je predstavljena v uvodnih izjavah 16 do 25. Najpomembnejša sprememba predloga Komisije v tem smislu je uvedba pojma "program", pa tudi pojem "uredniška odgovornost" se je še bolj poudaril. V skupnem stališču se skuša tudi doseči pravno jasnost glede razmerja Direktive do drugih pravnih instrumentov, zlasti Direktive 2000/31/ES (Direktiva o elektronskem poslovanju).

¹ Številčenje členov je iz Direktive 89/552/ES, kakor je bila spremenjena s to direktivo.

(ii) Jurisdikcija in prosti pretok storitev (členi 2, 2a in 3, uvodne izjave 27 do 35)

Ustrezne spremembe Evropskega parlamenta: 10, 14, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 80, 81, 82, 199, 84, 85, 220, 221, 222, 89 in 90.

Skupno stališče podpira osnovni pristop predloga Komisije, tj. da se jurisdikcija še naprej določa na podlagi sedeža ponudnika storitev (načelo države izvora), vendar pa da bi moral obstajati mehanizem za obravnavo primerov, ko je razširjanje televizijskih programov v celoti ali večinoma usmerjeno na državo članico, ki ni država, kjer ima izdajatelj televizijskega programa sedež. Besedilo skupnega stališča (člen 3) razvija mehanizem, ki ga je predlagala Komisija, z oblikovanjem prve faze "sodelovanja", v kateri vpletene države članice skušajo poiskati medsebojno sprejemljive rešitve, temu pa sledi druga faza "ugotavljanja izogibanja pravilom", ko se v določenih natančno opredeljenih primerih lahko sprejmejo zavezujoči ukrepi. V tej drugi fazi, s katero je povezan postopek Skupnosti, ki vsebuje vrsto pogojev, se skuša v sekundarni zakonodaji učinkovito kodificirati obstoječo sodno prakso Evropskega sodišča.

Člen 2a skupnega stališča ohranja nespremenjeno pravno stanje glede s tem povezanega vprašanja prostega pretoka storitev in ukrepov, ki odstopajo od tega načela. Glede storitev na zahtevo so pogoji in postopki za odstopanje (zaradi številnih razlogov javnih politik, vključno s potrebo po varstvu mladoletnikov) popolnoma enaki kot tisti v Direktivi o elektronskem poslovanju 2000/31/ES.

(iii) Koregulacija in samoregulacija (člen 3(7) in uvodna izjava 36)

Ustrezne spremembe Evropskega parlamenta: 36, 37, 78 in 91.

Skupno stališče priznava pomembno vlogo takšnih "nezavezujočih aktov", tako da v člen 3(7) vključuje obveznost držav članic, da spodbujajo režime koregulacije in samoregulacije do tiste mere, ki jo dovoljujejo njihovi pravni sistemi.

(iv) Promocijsko prikazovanje izdelkov (člen 1(m), člen 3g, uvodne izjave 60 do 63)

Ustrezne spremembe Evropskega parlamenta: 56, 219, 61, 62, 72, 75, 76, 227 in 133.

Skupno stališče vzpostavlja načelo, da je promocijsko prikazovanje izdelkov prepovedano za vse programe, ki nastanejo po roku za prenos Direktive. Za določene vrste programov (filme, nadaljevanke, šport in lažje zabavne oddaje) pa so pod posebnimi pogoji določene izjeme od tega načela. Te izjeme bodo v veljavi avtomatično, razen če jih država članica zavrne. Dodala se je tudi zahteva po opredelitvi promocijskega prikazovanja izdelkov v trenutku, ko se program ponovno začne po oglaševalskem odmoru, v uvodni izjavi 63 pa se obravnava poseben primer "promocijskega prikazovanja".

(v) Druge določbe glede oglaševanja, tudi tistega, ki je namenjeno otrokom (člen 1, točke (h) do (l), členi 3e, 3f, 10, 11, 18, 18a, 19, 20, uvodne izjave 26, 52, 54 do 59)

Ustrezne spremembe Evropskega parlamenta: 28, 58, 59, 70, 71, 73, 74, 110, 189, 200, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 225, 226, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 134, 138, 228, 208, 202, 229, 143 in 144.

Skupno stališče načeloma sledi zamisli predloga Komisije, kjer osrednja pravila o kakovosti glede avdiovizualnih komercialnih sporočil veljajo za vse avdiovizualne medijske storitve, medtem ko so se pravila o količini, ki veljajo le za razširjanje televizijskih programov, poenostavila in racionalizirala v primerjavi s pravili obstoječe direktive, da bi oblikovali regulativno okolje, v katerem je nekodirano razširjanje programov še vedno lahko konkurenčno televizijskim kanalom z naročnino.

Skupno stališče zagotavlja dodatno zaščito za otroke. Člen 3e(2) od držav članic in Komisije zahteva, da spodbujajo razvoj kodeksov ravnanja glede oglaševanja nezdrave prehrane (*junk food*), namenjenega otrokom, medtem ko so pravila o količini glede prekinitev programov v členu 11(2) strožja za otroške programe.

(vi) Kratko poročanje (člen 3k, uvodne izjave 38 do 40)

Ustrezne spremembe Evropskega parlamenta: 21, 218, 223, 224, 207, 97 in 98.

Komisija je predlagala določbo, s katero bi skušali zagotoviti nediskriminatorno uporabo nacionalnih sistemov, katerih namen je izdajateljem televizijskih programov zagotoviti dostop do dogodkov velikega javnega interesa za kratko poročanje. Besedilo skupnega stališča je bolj velikopotezno, saj določa obveznost držav članic, da vzpostavijo takšen sistem, ki bo tako dejansko pomenil pravico po celotni Skupnosti. V besedilu so ključni vidiki te pravice usklajeni, medtem ko države članice v skladu z načelom subsidiarnosti lahko določijo natančne modalitete in pogoje za njegovo uporabo.

(vii) Regulativni organi (člen 23b, uvodni izjavi 65 in 66)

Ustrezne spremembe Evropskega parlamenta: 13, 63, 147, 148 in 149.

Skupno stališče odraža občutljiv kompromis med Evropskim parlamentom in Svetom glede tega vprašanja. Bistvo kompromisa je v novem členu 23b, ki obravnava sodelovanje in izmenjavo informacij.

(viii) Varstvo mladoletnikov (člen 3h, uvodne izjave 44 do 47)

Ustrezne spremembe Evropskega parlamenta: 46, 47, 100, 101, 103, 14, 105, 145 in 146.

Medtem ko so sedanje določbe, ki veljajo za razširjanje televizijskih programov, ostale nedotaknjene, je v skupnem stališču dodana obveznost glede avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo. Obveznost predvideva, da se mladoletnike zavaruje z zagotovitvijo, da običajno ne morejo dostopiti do storitev, ki bi lahko resno ogrozile njihov telesni, duševni ali moralni razvoj. Uvodne izjave navajajo sisteme filtriranja in PIN kode kot primere ukrepov, ki bi se lahko uporabili. Uvodne izjave opozarjajo tudi na Priporočilo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o varstvu mladoletnikov in človeškega dostojanstva ter o pravici do odgovora.

(ix) Evropska dela (člen 3i in uvodne izjave 48 do 50)

Ustrezne spremembe Evropskega parlamenta: 49, 214, 52, 53, 108, 109, 137 in 150.

Določbe obstoječe direktive, veljavne za razširjanje televizijskih programov, so v skupnem stališču ostale nedotaknjene, čeprav uvodna izjava 49 opozarja na vsebino uvodne izjave 31 prejšnjega pregleda (Direktiva 97/36/ES) glede "neodvisnih producentov". Glede avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo pa imajo ponudniki medijskih storitev novo obveznost spodbujati produkcijo in dostop do evropskih del.

(x) Dostop invalidnih oseb do storitev (člen 3c)

Ustrezne spremembe Evropskega parlamenta: 43, 65 in 135.

Skupno stališče zajema obveznost držav članic, da spodbujajo ponudnike storitev, naj zagotovijo, da bodo njihove storitve postopno dostopne osebam z izgubo vida ali sluha.

(xi) Medijska pismenost (člen 26, uvodna izjava 37)

Ustrezne spremembe Evropskega parlamenta: 5, 8, 39, 45, 54, 93 in 150.

Uvodna izjava 37 poudarja ključno vlogo medijske pismenosti in tudi opozarja na priporočilo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006, katerega pomemben del se nanaša na medijsko pismenost. V skladu s členom 26 mora zdaj Komisija kot del svojih obveznosti poročanja in ob odločanju glede prihodnjih predlogov za prilagoditve Direktive posebno pozornost nameniti stopnjam medijske pismenosti v državah članicah.

(xii) Pravica do odgovora (uvodna izjava 53)

Ustrezni spremembi Evropskega parlamenta: 55 in 136.

Obstoječe obveznosti glede razširjanja televizijskih programov (člen 23) so ostale nedotaknjene. Uvodna izjava 53 pojasnjuje, da je pravico do odgovora mogoče uveljavljati kot pravno sredstvo v spletnem okolju, in opozarja na priporočilo o varstvu mladoletnikov in človeškega dostojanstva ter o pravici do odgovora.

III. Zaključek

Skupno stališče, ki je izid neformalnih pogajanj med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo, ohranja pristop in pravno strukturo, ki ju je predlagala Komisija, da bi upravljanje avdiovizualnega sektorja prilagodili tržnim in tehnološkim spremembam. K področju uporabe Direktive in določbam glede jurisdikcije so bile dodane pomembne pojasnitve, sprejele pa so se še številne druge pomembne prilagoditve, tudi glede občutljivih vprašanj, kot so promocijsko prikazovanje izdelkov, oglaševanje (zlasti za otroke), izseki za kratko poročanje, regulativni organi in dostop invalidnih oseb do storitev.